

MALLING, JÖRGEN, LEWERTH, C. J

Hoppet : Sångbok etc. : Musik för piano och kör.

Örebro : Söndagsskolfören
1877

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

S. H. L.

HOPPET, SÅNGBOK

FÖR SVERIGES NYKTERHETSVÄNNER.

TEXT

AF **CH. L. M. FL.** FÖRFATTARE,

MUSIK

FÖR PIANO OCH KÖR

AF

JÖRGÉN MALLING

SAMT ETT TILLÄGG MED MELODIER

AF

DIREKTÖR **C. J. LEWERTH.**

I HÄFTET

ÖREBRO 1877.

HOPPETS HÅRS FÖRLAGSEXPEDITION.

Pris: 75 öre. — Texten 12 öre.
Distribueras af Söndagsskolföreningen, Örebro.

N:o 1. Bön om ledsagande.

Adagio.

Fa-der, värdes mildrik skå-da Från din tron till «hoppets här», Vär-des

oss med kraft be - nå - da, Led oss, stöd oss, var oss när! Fi - en-

den är stark, dess vär - re, Här-jar grymt ut - i vårt land, Men vi

tro att du, o Her - re, Hjel-per oss med mäg-tig hand.

Gif, att en och hvar betänker,
Hvart omåttligheten för,
Att i syndens flod hon sänker
Dyrköpt själ, som dig tillhör!

Må vår kraft vi icke spara,
Men med oförfärdt mod
I ditt namn vår sak försvara,
Gif oss seger, Herre god!

N:o 2. **Helsingssång.**

Moderato.
mf

Väl - kom - na, väl - kom - na vi bju - - da Hvar - - ann till det

mf

fest - li - ga lag, Och gläd - je - full sän - gen må lju - da, Då,

brö - der, vi mö - tas i dag.

Må Herren oss styrka och lifva
Att, fasta i troget förbund,
I broderlig endragt förblifva
Och bygga på sanningens grund.

Må flera, allt flera, sig ena
Och sluta sig kring om vår «här»,
Må många i redlighet tjena
Den sak, hvilken samlat oss här.

Ja, bröder! oss höfves att kämpa
Med manligt och kristeligt mod,
Om vi skola lyckas att dämpa
Förderfvets uppsvallande flod.

Framåt! och med oss vare Herren,
Han främje vårt verk med sitt råd,
Hans lof ljude nära och fjerran,
Välsignad hans magt och hans nåd.

N:o 3. **Hymn.**

O Gud, till dig vi tröstligt gå, Låt oss din kraft få rö - - - na!
Ja, värdes, Herre, med oss stå Och oss med se-ger krö - - - na!

Låt oss ic - ke slum-ra bort Tiden, som är kort. Nej, må med gladligt

mod Vi gå till kam-pen god För lju-sets helga ri - - - kel!

N:o 4. Älska icke världen.

Andantino.

Äl-ska ic - ke verl - - den, Hen-nes prakt och gull!

Hen - - - nes prakt och gull!
Allt är i - - - - del

Fly den tom-ma flär - - - den! Allt är i - del mull.

Allt är i - - - - del

Väl hon mången dårar,
Ljus och skön sig ter,
Möda, sorg och tårar
Är dock, hvad hon ger.

Lofvar, men bedrager;
Om en liten tid
Skoningslöst hon tager
Hjertats ro och frid.

Sök din skatt der ofvan,
Bed med tro, o själ,
Om den bästa gåfvan:
Om ett evigt väl!

Bed att kunna verka
I din krets med flit,
Bed Guds ande stärka
Dig i tro och lit!

Bed att kunna lida
Ödmjuk, stilla, nöjd;
Bed att kunna bida
Oförgänglig fröjd!

Bed om helig vilja,
Bed, att intet här
Dig må kunna skilja
Från din Herre kär.

N:o 5. Vänd åter!

Maestoso.

f

Hvart går du, o men-ska, be-sin-na dig väl, För-spill ej den

f

p dolce *cresc.*

dyr-ba-ra ti-den! För-blif ej en syn-dens och få-fän-gans

f *dimin.* *p*

trä, Men sök, förr'n din dag är för-li-den, De skat-ter, som

f *p*

e - vigt dig bå - ta!

Gå ut ifrån syndens och lustarnas land,
 Vänd åter! din Fader dig bjuder,
 Och Frälsaren räcker dig huldrikt sin hand,
 Så ljuflig hans stämma ock ljuder:
 Vänd åter till fädernehuset!

Stor glädje det blifver i himmelens höjd
 Då syndaren finna sig låter;
 Så gif då Guds heliga englar den fröjd
 Att, pånyttfödd, helsa dig åter
 Ett barn i hans saliga rike!

N:o 6. Den upprättade.

Allegro moderato.

mf

Jag fram-gick sorg-lös up - på syndens stig, Min Gud och Fräl-sa-

mf

rel jag glöm-de dig; Du mån-gen kal-lel-se i

nåd

p *sf*

i nåd mig sän-de, Men jag mig bort i - från din san-ning

sf *f*

vän-de, Men jag mig bort i - från din san-ning vän - - - de.

Jag sjönk allt djupare, men du likväl
 I kärlek sökte än min fågna själ,
 Ett ord från dig mig sist till sansning väckte
 Och syndens brand uti mitt hjerta släckte.

Nu sälls-kaps-bröderne ej locka mer,
 Förderf i fyllda bägaren jag ser,
 Ur rena, friska källan nu jag dricker;
 Den drycken är från dig och vederqvicker.

Från arbetet jag vänder åter, säll
 Som aldrig fordom, till mitt lugna tjäll
 Och prisar Herren för allt godt han gifvit,
 Främst utaf allt, att sjelf min del han blifvit.

O, du som älskar starka drycker än,
 Dig beder jag: stå upp i dag, min vän!
 Besinna dig ej längre, nej! köp tiden,
 Ty snart, o broder, dagen är förliden.

N:o 7. Den frälste drinkarens tack.

Moderato. f

Län - ge ett ir - ran - de får jag lopp Hän up - på ö - de

stig, Vil - le ej lå - ta mig sö - - - kas opp,

cresc. Mil - - - de Je - su, af dig.

Ville ej höra din herderöst,
 Kalla mig huldt vid namn,
 Ville ej söka hvila och tröst
 Uti min Faders famn.

Hän öfver sköflade, härjade land
 Långe min väg så gick,
 Ändiligt din milda, räddande hand
 Fatt i den vilsne fick.

Sårad och blödande, trött och svag,
 Lemnad med smärtan allen',

Fann du mig, gode herde, en dag,
 Strax du tvådde mig ren;
 Ömt du de blödande sår förband,
 Reste mitt hufvud opp,
 Ledde mig med din trofasta hand,
 Ingöt i hjertat hopp.

Förde mig hän till grönskande mark,
 Födde mig bland din hjord,
 Gjorde mig åter modig och stark,
 Kraften du gaf med ditt ord.

N:o 8. Vid en ung drinkares graf.

Adagio.

Ki - stan sän - kes ned i jor - den, Dof och tung hörs mul - lens fall,

Och vid graf-ven Och vid

Och vid graf - - - - ven ta - las or - den, Och vid graf-ven

pp

Du till jord ock var - da

ta - las or - den: Du till jord ock var - - - da

ritard.

1, 2, 3, 4 v. 5 vers.

skall. -hag! Ja, o Her - re, led oss, att vi

o led oss, att vi

ritard.

lef - va till ditt be - - - hag!

Hvem är det som döden skördat?
Ack, en yngling, sjelf han har
Genom dryckenskap sig mördat
I sin sköna ungdoms da'r.

Med de pund, dem Gud förlänte,
Med de gåfvor, som han fick,
Han sin herre icke tjente;
Bort på syndens väg han gick.

Dock — ej för att honom klandra —
Gingo vi att se hans graf,
Må vi bedja med hvarandra,
Att vi icke vika af.

Ja, o Herre, var oss nära,
Stöd oss, led oss hvarje dag,
Att vi kämpa må med ära,
Lefva, dö, till ditt behag!

N:o 9. En faders råd till sin son.

Moderato.

Min son, jag är fat - tig och rin - ga min lott, Ej
 gods el - ler guld kan jag gif - va, Ett råd, en för - ma - ning jag
 lem - nar dig blott, Och arf - vet du får, må det blif - va: Vål -
 sig - nel - sens ord från din fa - der.

Sök icke din glädje i glitter och prål,
 Var enkel och härdlös i seder,
 Du fatte med allvar och trohet ditt mål
 Och göre ditt fosterland heder;
 Ej spare du fliten och mödan!

Var tålig och stark, sådant höfves en man,
 Vid motgång ej vekligt du klage!
 Hvad en gång har drabbat, ej ändra du kan

Och suckan blott anstår den svage;
 På natt följer morgon omsider.

När medgången kommer, så prisa din Gud,
 Var ödmjuk och tacksam till sinne,
 Förgät ej i lyckan det kärlekens bud,
 Som bjuder dig hafva i minne
 Din nödstälde, lidande broder!

Fly ungdomens lustar! Tro icke den röst,
 Som svekfull bedrager och tjusar,
 Eg samvetets frid hvarje stund i ditt bröst,
 Som gift fly den dryck, som berusar;
 Blif icke en slaf af begären!

På Herren du bygge i lust och i nöd,
 Han vare din borg i all fara,
 Förtrösta på Honom i lif och i död!
 Han kan och Han vill dig bevara
 Och föra dig hem till sitt rike.

N:o 10. Fången.

Ut - i den kulna hö - ste-qväll, Med tungt och sorgset sin-ne, Jag

sit - ter i min dy - stra cell Al - le - na med mitt min-ne, Al-

le - na med mitt min-ne.

Allena, nej! hos mig är Gud,
 Jag känner det och bäfvar,
 Han söker mig, som kränkt Hans bud
 Och mot Hans nåd än sträfvar.

Ack, världen, dårskapen bedrog,
 Jag dåligt sällskap följde,
 Uti sitt nät mig synden tog,
 Med skam mig slutligt höljde.

Jag mins dock, hur det fans en tid
 Då jag på Honom trodde,
 Då ännu glädje, sinnesfrid
 Uti mitt hjerta bodde.

Ej tröst jag har, ej råd jag vet,
 Så under nätter, dagar
 Jag i min dystra enslighet
 Min nöd för Herren klagar.

Hur fjerran var mig tanken då,
 Att en gång utan skoning
 Till straff mitt hem jag skulle få
 I denna mörka boning.

O, yngling, spegla dig i mig,
 Att du ej med de många
 Beträder lastens, brottets stig,
 Och slutligt blir en fånge!

N:o 11. Uppmaning att afgifva nykterhetslöfte.

Vill du frid och sällhet fin-na, Lär be - gå - ret öf-ver - vinna! Kom i

den-na stund, Träd i vårt förbund! Broder, dig ej mer be - sin-na!

Vinet ingen fröjd dig skänker,
 Hur det än i glaset blänker,
 Blott förstör din frid,
 Skaffar sorg och strid,
 Väl dig, om du det betänker!

Kom till oss, ja, bland oss stanna,
 Kämpa med oss för det sanna!
 Kom i denna stund,
 Träd i vårt förbund,
 Dig med mod och kraft bemanna!

N:o 12. Det olyckliga hemmet.

Andantino.

Den torf-ti - ga ko - jan ser dy - ster ut, På spi - seln ej

bra - - - sa spr - kar, De små ha grå - tit, men som - nat till

slut; Blott mo-dern vid lam - - - pan va - - kar. Så fli-tigt hon

söm-mar, i - bland än - då Ses blic-ken till hal - - - men i -

la Att sö - ka de kä - ra, de ble - ka små, Som stil - la och

frid - - fullt hvi - - - la.

Till dörren hon lyssnande stundom går,
Men långsamt snart återvänder,
Ur ögat hon torkar en smärtans tår,
En suck upp till himlen sänder.

Den man hon sin hand och sitt hjerta gaf
Förgätit sin pligt och svikit,
Har blifvit en dryckenskapslastens slaf
Och bort ifrån hemmet vikit.

Och armod och nöd hafva mer och mer
Trängt in i förr lycklig boning,
Nu ingen hjälp eller räddning hon ser,
Från nöden ej finnes förskoning.

Håll ut i trohet i döden likväl,
Förtrötts ej, arma qvinna!
Din bön kan frälsa din makes själ,
Din kärlek kan allt öfvervinna.

N:o 13. Det lyckliga hemmet.

Allegretto.
mf

Da - gen är kom - men och skug - gan har flytt, Hyd - dan står
mf

prydd och skön, Hyd - dan står prydd och skön, All - ting der - in - ne är

vor - det nytt, Hörd är den trog - na bön.
f

Detailed description: The musical score is for a piece in 2/4 time, key of B-flat major. It consists of three systems of music. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The third system concludes the piece with a vocal line and piano accompaniment. Dynamics include *mf* and *f*.

Maken i sabbatens heliga frid
Sitter ibland de små
Tolkande ordet, och makan blid
Lyssnar så glad derpå.

Himmelens englar sig glädja för visst,
Se till de sälla ner;
Drinkar'n blef räddad ändå till sist,
Smakar ej rusdryck mer.

N:o 14. Aftonen.

Adagio.

pp

I af - to - nens still - het jag hö - jer min blick Till fä - stets o -

pp

pp

änd - li - ga blå, Hur skönt om der up - pe dock va - ra jag

pp

fick, Och ic - ke bland skuggor - na gå! Jag har ju mitt

hem i det kla - ra ljus, Hvi dväljs jag här ne - re bland skuggor och grus?

En främling jag är; till min fädernstrand
 Står städs min längtande håg;
 Mig bringar en helsning från sällhetens
 land

I stjernor i lysande tåg!
 Ja, kasten en blick in i ensligt bo
 Och hvisken till mig om den eviga ro!

N:o 15. I morgonstunden.

Andantino.

Hur här - lig so - len trä - - der På kla - ra him - len opp! Allt

hvad som lef - ver glä - der Sig, fullt af fröjd och hopp, Glä - der sig,

fullt af fröjd och hopp.

Skönt smyckad står nu jorden
Att gifva Herren pris.
Mig tyckes hon är vorden
På nytt ett paradys.

Den lilla fogeln svingar
Sig glad från gren till gren,

Och morgonhymnen klingar
Från honom klar och ren.

Må jag med själ och tunga
I jublet stämma in!
Med fröjd din ära sjunga,
O gode Fader min!

N:o 16. Stormen på hafvet. Math. 8: 23—26.

Maestoso.

1. Är du med mig om-bord, o Je - su, då Må upp-rörd sjö emot min
2. Om up - på dig i hvar - je stund jag såg, Jag hun - nes ej af nå - gon

farkost slå, Jag vet, för he - lig - hetens magt hos dig
o - rons våg, Och in - gen storm då stör - de med sin strid

cresc.

he - - tens magt hos dig Han
stör - de med sin strid Mitt

f Han lägger sig.
Mitt hjertas frid. *pp un poco piu lente.*
dolce 3. Hos dig är ro, och hvad du har hos

läg - - ger sig.
hjer - - tas frid.

dig, Det hör mig till, det har du gif - vit mig. *pp* Hvi är jag

pp

då i nö - dens stund så svag? Hvi rä - des jag?

nö - - dens stund så svag? Hvi rä - - des jag?

N:o 17. En liten tid.

Andantino.

En li - ten tid du har att van - dra här

En li - ten tid du har att van - dra här

I ök - nen fjer - - - - ran i - från fa - ders - hu - set.

I ök - nen fjer - ran i - från fa - ders - hu - set,

En li - ten tid af mö - dor och be - svär Och synd

En li - ten tid af mö - - - - dor

V. 2. En li - ten tid än - - - nu och
 V. 3. En li - ten tid och båd - - - - dad

- - - - och sorg du fjett - - - - rad är vid gru - set.

och be - - svär du fjett - rad - är vid gru - set.

dit du går från jor - dens skumma da - lar.
 är din graf och du till hem - met i - lar.

Till hemmet städe dock din längtan står, *En liten tid* — din nötta pilgrimsstaf
 Det sköna hemmet med de ljusa salar; Du lägger ned, o vandringsman, och hvilat,
En liten tid ännu och dit du går *En liten tid* och bäddad är din graf,
 Från mödans land, från jordens skumma *En liten tid* och du till hemmet ilar.
 dalar.

N:o 18. Den lidandes suckar.

Adagio. mf

När mor - gon ran - das och när af - ton skymmer, Jag kom - mer
 å - ter med min själs be - kymmer Till dig, min Gud, blott du min suck för -
 står, Och tor - kar af med fa - ders - hand min tår.

cresc.

dim. *rit.*

Du tröttnar icke att min klagan höra,
 Men vänder till min bön ditt milda öra
 Och säger att min sorg, som timlig är,
 Ovansklig frukt för evigheten bär.

Du talar om din kraft uti de svaga
 Och bjuder mig att tåligt korset draga,
 Du säger, utan kors ej krona fins,
 Och utan kamp ej någon seger vins.

Ja, Fader, ja! Min vare och din vilja!
 Låt intet blott mig från din kärlek skilja!
 Jag tror, fast bäfvande och skygg och svag;
 Ut i din famn det rädda lammet tag!

N:o 19. Tankar på döden.

Adagio sostenuto.

p *cresc.*

Skug - gor sig sä - ka, Da - gen är för - li - den: Må jag be -

tän - ka, Att ock lef - nads - ti - den Snart är för - run - nen.

dim. *p*

Snart är för - run - nen

Dödsengeln svävar
Ständigt öfver jorden,
Menniskan bäfvar,
Fruktar för de orden:
∴ «Stoft skall du varda.» ∴∴

Bommad är porten
Till de tysta länder,
Ifrån den orten
Ingen återvänder
∴ Hem till de kära. ∴∴

Frukta dock icke!
Skåda hän från gruset!
Uppåt du blicke
Till det klara ljuset!
∴ Der är din böning. ∴∴

Välkommen hvila,
Uti jordens sköte!
Anden skall ila
Till min Herres möte,
∴ Frigjord och salig. ∴∴

Jesus har vunnit,
Honom allt är gifvet,
Och jag har funnit
Uti Honom lifvet;
∴ Han är min broder. ∴∴

Han skall stå nära
I den sista striden,
Trostast mig bära
Hem till ljufva friden
∴ Uti sin himmel. ∴∴

N:o 20. Jesu kärlek. Joh. 11: 35.

Andante.

Du har ju sett en men-skas tå - rar fal - la, Du mången gång visst

cresc.

har be-vekts der - af; Hvad ä - ro lik - väl jor-dens tå - rar

dim. *cresc.*

al - la, E - mot en droppe från Guds kärleks haf? Hvad ä - ro lik - väl

dim.

jordens tårar al - la, E - mot en drop-pe från Guds kär-leks haf?

Har någon gång du stannat att betrakta
Den utsägligt rena perletår,
Som ifrån Jesu öga faller sakta
Och ifrån djupet af hans hjerta går?

Ej mäftar du att för dig sjelf förklara
Allt hvad som ligger uti denna tår,
Det hörer till det djupa, onämbara;
Men ett ändock du ser ju och förstår:

Han liknar sommar-regnet, hvilket stänker
Så ljufvligt på den jord, som törstig är,
Och arladaggen, som på blomstren blänker
Och om Guds fadersgodhet vittne bär.

I denna tår af Gudamenskan gjuten
Oändlig nåd och kärlek gömmer sig,
Din nöd är ock i honom innesluten,
Ja, Jesus gråter *med* och *öfver* dig.

N:o 21. Bön.

Adagio. *mf*

O, Fa-der god, som ska-pat mig Och om-sorg om mig bär,

Må jag mig an-för-tro åt dig Med vil-ja och be-gär!

Lär mig att värda dina bud,
Som du mig har befalt,
Och att dig lyda, gode Gud,
Och älska öfverallt!

I sanningen mig städse led
O, helge Ande blid!
Mitt hjerta till ditt tempel red
Och gjut der in din frid!

O, Jesu Krist, min broder huld,
Hjelp mig att följa dig,
Du som betalt min synd och skuld
Och offrat dig för mig!

Sist låt mig se det goda land,
I dina gårdar bo,
O, Fader, Son och Helge And',
Och njuta evig ro!

N:o 22. Lofsång.

Moderato. *f*

Upp mitt hjer-ta och min tun-ga Till att Her-ren lof hem-

bä - ra, Om hans nåd och god - het sjuu - ga, Om hans väl - dig-

het och ä - - ra. Pri - sa ho - nom, att han le - der Menskors

släg - ten och ser ne - der Från den hö - ga him - me - - len.

Från den hö - ga him - me - len.

«Gud, vår Gud, städs lofvad vare»,

Ljude det båd' när och fjerran,

Och i höjden englar svare:

«Lofvad, lofvad vare Herran!

Utän gränser är Hans rike,

Och hans magt förutan like.

∴ Ara, ära vare Gud! ∴

N:o 23. Bön för Sverige.

Maestoso.
f

Se till vårt folk, o, Fa-der, håll din hand I nåd än öf-ver

gam-la Sver-ges sö-ner! Vål-sig-na, go-de Gud, vårt fo-ster-

land, Och vänd ditt ö-ra mildt till vå-ra bö--ner! Gif, att din

sanning vidt må blifva spord! Gif riklig kraft ock åt ditt hel-ga ord!

Må vi i vecklighet ej söka ro,
Ej verdens tomma njutning eftertrakta,
Må enkla, rena seder bland oss bo,
Må vi för vinets frestelser oss vakta!
Hur rödt i bågaren det synas må,
Förderf i botten ligger der ändå.

Du, ungdom, bed din Herre och din Gud
I denna dag, att han dig huldt bevarar,
Att du må rättsligt blifva vid hans bud;
Bed, att han dig sin vilja uppenbarar
Och leder dig i hvarje lifvets stund,
Att du må trogen bli i hans förbund!

N:o 24. Vårt land och dess fiender.

(För mansröster)

Maestoso.

F. Pacius.

The musical score is written for two voices (Soprano and Bass) in a 3/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). It consists of three systems of music. The first system begins with a forte (*f*) dynamic and a tempo marking of *Maestoso*. The second system includes dynamics of *fz* and *dim.* (diminuendo). The third system continues with *fz* and *dim.* dynamics. The score includes various musical notations such as accents, slurs, and dynamic markings. The lyrics are printed below the vocal lines.

Vårt land, vårt land, vårt fo - ster-land! Vi hål - la det så kärt. Det
 har af Her-rens mil - da hand Väl - signats i - från strand till strand, Det
 är oss mer än andra kärt, Som oss så rik - ligt närt.
 Vi hål - la det så kärt, Som oss så rik - ligt närt.

«Vi älska våra strömmars brus
 Och våra bäckars spräng,
 Den mörka skogens dystra sus,
 Vår stjärnenatt, vårt sommarljus,
 Allt, allt, hvad här som syn som sång
 (Bas: Hvad här som syn som sång,)
 Vårt hjerta rört en gång.»

Men ack, vi se en ovän svår
 Som våra gränser öfvergått,
 Med jättesteg han framåt går,
 Med sorg och jämmer i sitt spår.
 Han folk af alla åldrar nått
 (Bas: Han alla åldrar nått)
 Från hydda och till slott.

Vi rusta oss en liten här
 Med kraft och hjeltemod;
 För landet, som så dyrbart är,
 Och sälla hemmets trefnad kär

Vi kämpa, ty vår sak är god.

(Bas: Vi kämpa för vår sak)
 Och strida intill blod.

Men först och sist dig, fädrens Gud,
 I bön anrope vi:

Lär oss att följa dina bud,
 Kläd oss i helighetens skrud
 Och låt hvar själ i Sverige bli
 (Bas: Hvar själ i Sverige bli)
 Från dryckenskapen fri.

Ty denne är vår fiende,
 Som hotar en och hvar;
 Hans härjande med sorg vi se,
 Men Gud oss skona, nåd bete,
 O, tag vårt land i ditt försvar,
 (Bas: Vårt land i ditt försvar)
 Du ensam magten har.

N:o 25. Till ungdomen.

G. J. Webb.

Hvem skall gå ut och stri - da För san - ning och för rätt, Och
 lju - sets strå - lar spri - da Allt mer bland menskors ätt? Du
 ung - dom, som be - trä - der Din väg med lät - ta fjät, Du
 som hvart hjer - ta glä - der, Ja, du skall gö - ra det.

Du skall mot mörkrets rike	Strid ej för jordisk vinning!	Se, huru Jesus kämpat
Gå fram med väldig magt,	— Hon är ej striden värd —	På denna syndens jord.
I striden ej du vike	Och blir ej åt din tinning	Se hur han ondskan dämpat
Förr'n du det nederlagt!	En ärekrans beskärd,	Med magten af sitt ord!
De starka fästen falla	Må du, i Herren funnen,	Hans sköna lefnadsregel,
För tron som fordom ner,	I kärlek stånda fast	Den blifve ock ditt val,
Och segerropen skalla	Och stark, oöfvervunnen,	Hans helga lif din spegel,
Med fröjd kring Guds banér.	Om sjelfva klippan brast.	Ditt högsta ideal!

N:o 26. Bön om bevarande.

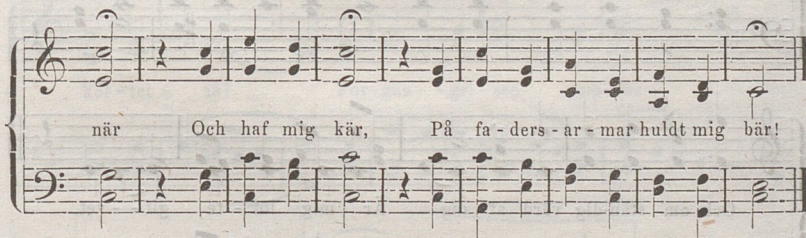
Fa-der, in - för dig jag trä-der,   Dig som mig vär-dar och mig
Vär-des mig i nåd be-va - ra   Och mer och mer för mig för-

glä-der   Med gåf-vor af mång-fal-digt slag.
kla-ra   Din vil-jas bud och ditt be - hag!   Din an-da till mig

sänd,   En he-lig kär-lek fänd I mitt hjer-ta!   O, var mig

när   Och haf mig kär,   På fa - ders - ar - mar hult mig bär!

Tillägg.

N:o 27. Bön.

C. J. Lewerth.

p

Her-re, du som har min tid, Helt i di-na hän - - der

Tills jag ef - ter slu - tad strid Å - ter till dig vän - der.

cresc.

Du din hand höll öf - ver mig Re'n i mo - der - lif - vet,

Och om stän-dig vård af dig Är mig löf - te gif - - vet.

Till ett nådens kär! har du
I ditt blod mig renat,
Och i tron på dig du nu
Mig med dig förenat.

Nådigt städs i ditt förbund
Du ditt barn bevare!
Hos mig till min sista stund
Med din kraft du vare!

N:o 28. Hvi vill du?

C. J. Lewerth.

Hvi vill din lust du fin - - - na I verl - den, fast du

vet, Hur snart den skall för - svin - - - na Med all sin

p
här - lig - het. Vill du ditt arf för - tä - - - ra, Din säd i

köt - tet så? För - gän - - gel - sen upp - skä - - - ra Skall

då till slut du få.
då till slut du få.

Då Gud till fadershuset
Städs kallar sina barn,
Du löper bort till ruset
Och snärjs af satans garn.
Fast Jesus sina händer
Utsträcker mot dig än,
Du med förakt dig vänder
Ifrån din bästa vän.

N:o 29. Rör ej glaset!

C. J. Lewerth.

mf

Gla-set ej rör, det är död för din själ! Gla-set ej rör, gla-set ej

rör! Mången det gjort och sig druckit i - hjel. Gla-set ej rör;

rör det ej! Minst de be-tänk-te, att dö-den ock var

ut - i den perldryck, som glänste så klar. Yng-ling dig ak-ta för

fre-sta-rens garn: Gla-set ej rör, gla-set ej rör!

Glaset ej rör om än aldrig så kärt,
 Glaset ej rör, glaset ej rör!
 Är icke helsa och välgång det värdt?
 Glaset ej rör, rör det ej!

Ormens bedrägliga gift är deri,
 Sorger och fattigdom skörden skall bli,
 Om du ej lyssnar till varningens ord:
 Glaset ej rör, glaset ej rör!

N:o 30. Ske din vilje!

C. J. Lewerth.

O, Gud, min fa - der, lär mig blott För - trö - sta så på

dig, Att hvad på jor - den blir min lott, Hur du än fö - rer

mig, Jag sä - ga kan och till dig be: Din vil - je ske, din

vil - je ske; Jag sä - ga kan och till dig be: Din vil - je ske!

Regera sjelf mitt hjerta, Gud,
 Böj det till ditt behag.
 Lär mig att lyda dina bud
 Och älska så din lag,

Att ödmjukt jag må kunna be:
 Din vilje ske, din vilje ske;
 Att ödmjukt jag må kunna be:
 Din vilje ske!

N:o 31. För ungdom.

C. J. Lewerth.

p

Ungdom, du som ger-na hop-pas Ljus och fröjd och lycka blott,

p

Tror, att en-dast ro-sor knoppas På din väg, tror allt är godt:

p *cresc.*

Vet, att du är kal-lad vorden Till att Her-rens stridsman bli,

p *f*

Att för san-ning, dygd på jor-den Käm-pa mo-dig, stark och fri.

Det blott svaghet är som hvilat,
Feghet, som sig slår till ro,
Medan ondskans hvassa pilar
Flyga rundt kring deras bo;
Den sin kallelse rätt fattar
Slumrar ej i veklig frid,
Men som högsta ära skattar
För det goda gå till strid.

Dock — må striden närmast gälla
Fienden i egen barm,
Förr än honom du kan falla
Är ej stark och seg din arm.
Förr'n dig sjelf du öfvervunnit —
Låtit vinna dig af Gud —
Har du ännu icke hunnit
Blifva klädd i vapenskrud.

När du härdad är och mogen,
Unge stridsman, då drag ut!
För det rätta kämpa trogen,
Sanning segra skall till slut.

Herren dig med kraft omgjorde,
Gifve dig de bästa råd,
Han befäste och fullborde
Uti dig sitt verk i nåd!

N:o 32. Under sorgen. Math. 5: 4.

C. J. Lewerth.

Hjer-ta, du som kämp-par, stri-der, Än en li-ten tid håll ut!

Väl dig, om du tå-ligt li-der, Pröfnings-ti-den snart är slut.

p Tag den kalk, dig Her-ren sän-der, När du si-sta drop-pen tömt,

Skall du se hur Fadrens hän-der Sa-lig-het i bott-nen gömt.

Nära, nära under sorgen
Herren med sin ande är,
Och hans ord är dig en borgen
Att han alltid har dig kär.
Skåda hän från dina strider,
Ifrån ditt Gethsemane,
Till din Frälsare, som lider
Och ej får hugsvalelse.

Ej dig lofvadt blef på jorden
Ega fröjden full och hel,
Du till kamp är kallad vorden
För en evig arfvedel.
Ej din segersång skall tona,
Ej din fridspalm grönska här;
Ödmjukt tag din törnekrona
Och ditt kors ståndaktigt bär!

N:o 33. Bön för ungdom.

C. J. Lewerth.

Fa-der jag dig kal - la får, Så mig Je - sus lärde; Hjelp mig,

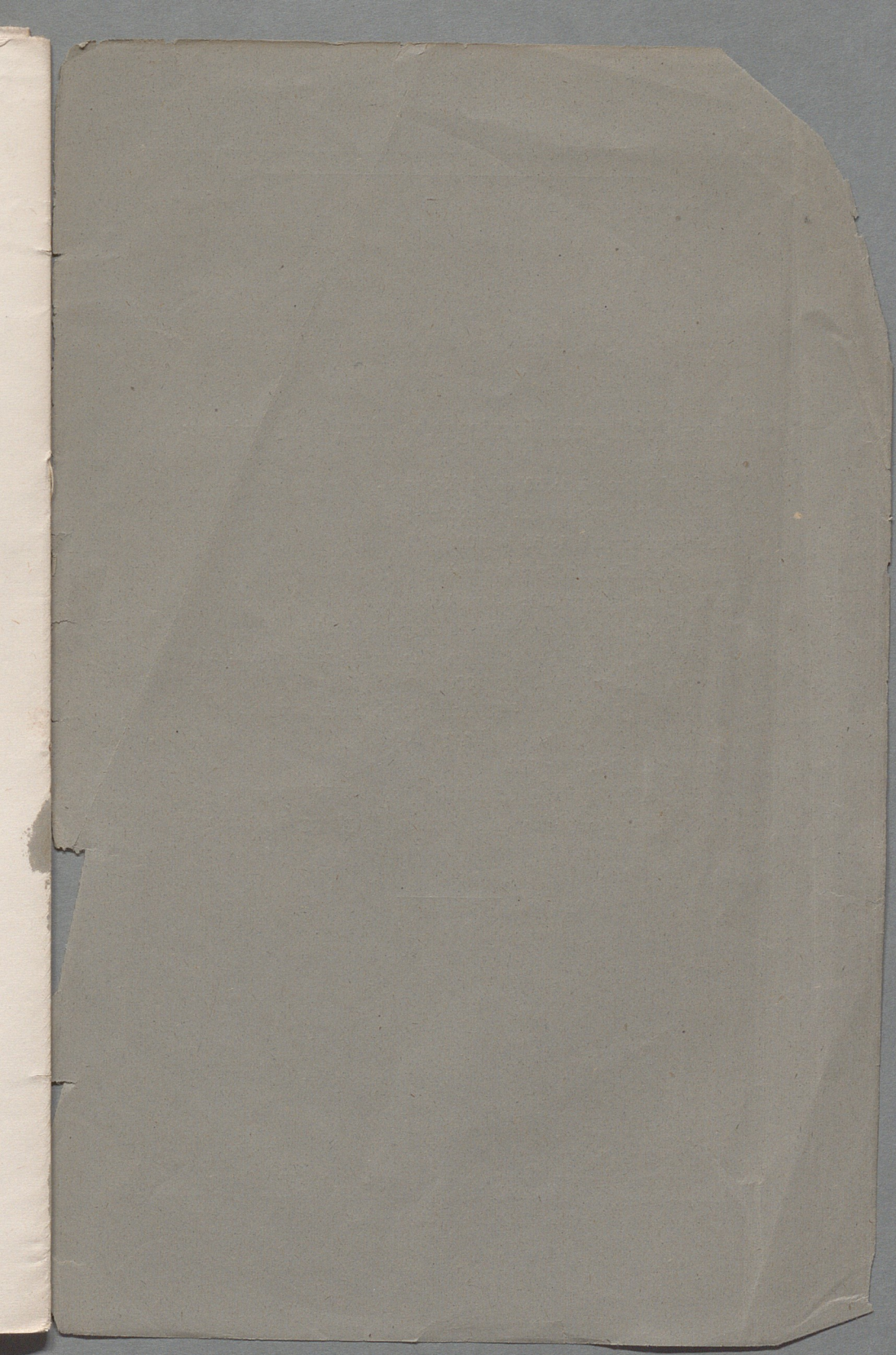
att jag rätt för - står Det - ta namnets vär - de! Måsom barn jag gå till

dig Al - la lif - vets da - gar, Bed - ja, att du fö - rer

mig, Som dig bäst be - ha - gar, Bed - ja, att du fö - rer

mig, Som dig bäst be - ha - gar!

Under glädje, under sorg,
 Värdes hos mig vara!
 Blif min säkra, fasta borg
 I all nöd och fara!
 Fader, gif välsignelse
 Och ditt barn benåda!
 ∴ Låt mig sist ditt anlete
 Frälst och salig skåda! ∴

Från **Söndagsskolföreningen, Örebro**, kan requireras:

Löftesböcker à 1: 50 och 1 Kr. pr st.

Löftesattester à 1 Kr. pr 100.

Medlemskort à 1: 50 pr 100.

Illustrerade Medlemskort à 15 öre pr st.

Inbjudningskort à 1: 35 pr 100.

Nyκτηhetskrifter: "Fräls mig" à 1: 25 pr 100.

„ **"Hopp för drinkaren"** à 1: 25 pr
100.

„ **"Dödens och lifvets vatten"** à 1
Kr. pr 100.

Stadgar à 1: 50 pr 100.

Nyκτηhetsföredrag af Eli Johnson à 75 öre pr st.

Nyκτηhetspredikan af Herman Hagberg à 20 öre pr st.

www.books2ebooks.eu